

วัดพุทธโศภนารักษ์

วัดพุทธโศภนารักษ์เป็นวัดที่ปรากฏในตำนานว่า
ในอดีตคือวังของพระเจ้าอุทองที่ชื่อว่า เวียงเหล็ก
พระองค์ทรงประทับอยู่ที่นี่เป็นเวลา 3 ปี
ก่อนที่จะไปสร้างพระราชวังและเมืองใหม่
ในเขตหนองโสนในเกาะ
กรุงศรีอยุธยาในปัจจุบัน
ดังนั้น พระองค์จึงทรงยก
ที่วังเดิมนี้ให้สร้างเป็นวัด
ตำนานดังกล่าวนี้
เป็นเรื่องในแบบเดียวกัน
กับตำนานของการ
สร้างวัดอโยธยา
และกรุงศรีอยุธยา

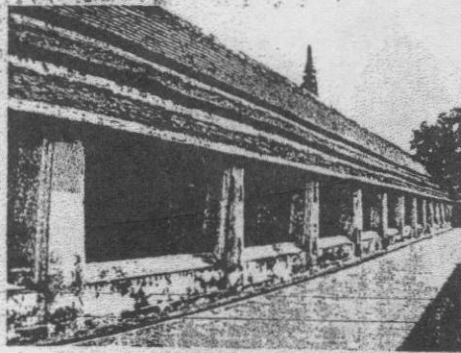

วัดพุทธโศภนารักษ์ ก่อนการบูรณะ

วัดตั้งอยู่ริมแม่น้ำเจ้าพระยาฝั่งนอกกรุงศรีอยุธยาทางด้านใต้
โดยอยู่ตรงกับปากคลองท่อหรือคลองจะโกรใหญ่ ซึ่งเป็นคลองที่ตึงน้ำ
จากแม่น้ำลพบุรีหรือคลองคูเมืองตอนเหนือ โดยมีแนวคลองผ่านด้าน
หลังของพระราชวังโบราณ แล้วมาบรรจบกับแม่น้ำเจ้าพระยาตรง
บริเวณหน้าวัดพอดี วัดนี้ในสมัยอยุธยานั้นมีชุมชนหลากหลายเชื้อชาติ
ศาสนาอยู่โดยรอบ ทั้งชุมชนชาวจีน มุสลิม
โปรตุเกสและอินโดจีน ซึ่งนับถือศาสนาคริสต์

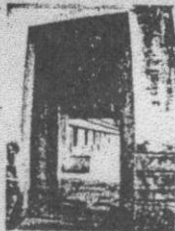
วัดพุทธโศภนารักษ์หันหน้าไปทางทิศตะวันออก
ออก หันด้านข้างลงสู่แม่น้ำซึ่งเป็นด้านทิศเหนือ
ของวัด

พระพุทธรูปที่ด้านข้างของทางที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวอานันทมหิดลทรงเสด็จไปทอดพระเนตรพระพุทธรูปที่วัดพระเชตุพนวิมลมังคลารามราชวรมหาวิหาร

แนวกำแพงเขตพุทธาวาส กว้าง 92 เมตร ยาว 192 เมตร มีวิหารหลวงตั้งอยู่ด้านหน้า (ขนาด 16 x 48 เมตร) มีมุขท้ายยื่นเข้าไปในระเบียงคด (ขนาด 54 x 74 เมตร) ที่ล้อมรอบองค์ปราสาทประธาน โดยมีพระพุทธรูปประทับนั่งเรียงรายโดยรอบ

องค์ปราสาทประธาน ซึ่งเป็นแบบฝึกข้าวโพด ในแบบศิลปะขอมเขมร เชื่อกันว่าสร้างขึ้นตั้งแต่สมัยอยุธยาตอนต้น อันสอดคล้องกับตำนานเรื่องวังเวียงเหล็กของพระเจ้าอู่ทอง แต่ก็มีข้อโต้แย้งจากนักวิชาการอีกแนวทางหนึ่ง ว่าองค์

ปราสาทของวัดนี้น่าจะเป็นศิลปะสมัยพระนารายณ์ หรือสมัยอยุธยาตอนปลายมากกว่า อย่างไรก็ตาม ปราสาทองค์ที่สมบูรณ์อยู่ในปัจจุบันนี้ได้รับการซ่อมแซมครั้งใหญ่โดยชาวบ้านอยุธยา เมื่อปี พ.ศ. 2441 ในรัชสมัยพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว เมื่อครั้งที่พระองค์จะเสด็จประพาสยังวัดนี้

มีวิสัยทัศน์ของปราสาทประธานเคยมี เทวรูปพระเจ้าอู่ทองประดิษฐานอยู่ แต่ได้ถูกอัญเชิญลงไปกรุงเทพฯ ในสมัยพระบาทสมเด็จพระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลก โดยพระองค์ทรงให้หล่อแปลงเทวรูปเดิม ให้เป็นพระพุทธรูปหุ้มเงินทั้งองค์ แล้วนำไปประดิษฐานไว้ในวัดพระแก้ว ทั้งนี้ รัชกาลที่ 1 ทรงให้หล่อพระพุทธรูปยืนทรงเครื่อง แล้วนำมาประดิษฐานไว้ตรงมุขด้านข้างของปราสาทประธานเป็นการทดแทนบนฐานเดียวกับปราสาทประธานมีมณฑปขนาดเล็กช้ายาว ภายในมณฑปมีพระพุทธรูป

พระพุทธรูปอดีตเทวรูปพระเจ้าอู่ทอง

กล่าวกันว่า พระบาทสมเด็จพระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลกมหาราช ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าโปรดกระหม่อมให้อัญเชิญพระพุทธรูปปางห้ามสมุทรองค์นี้ มาจากหอพระเชตุพนวิมลมังคลารามราชวรมหาวิหาร แต่บางท่านกล่าวว่า เป็นพระเชตุพนวิมลมังคลารามราชวรมหาวิหาร ซึ่งเดิมประดิษฐานที่ฐานปราสาทวัดพุทธนิคมกรุงเก่า ราษฎรเชื่อกันว่าคว้ายันต์จึงโปรดเกล้าฯ อัญเชิญลงมา แล้วแปลงเป็นพระพุทธรูปประดิษฐานไว้ในหอพระนาค ต่อมาเมื่อพระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวได้ทรงสถาปนาปราสาทพระเทพนิคมในวัดพระแก้ว จึงได้อัญเชิญมาประดิษฐานภายในปราสาทพระเทพนิคม

ด้านท้ายเขตพุทธาวาสมีพระอุโบสถขนาดใหญ่ (14 x 32 เมตร) ซึ่งได้รับการบูรณะครั้งใหญ่ในสมัยรัฐบาลจอมพล ป. พิบูลสงคราม เมื่อปี พ.ศ. 2499 และยังใช้ประกอบพิธีของสงฆ์มาจนถึงปัจจุบันนี้

ด้านข้างตอนใต้ของวิหารหลวง เป็นวิหารพระนอน พระนอนองค์นี้เพิ่งได้รับการบูรณะเมื่อไม่นานมานี้ นอกนั้นโดยรอบยังมีเจดีย์ใหญ่น้อยอีกมากมายที่น่าเชื่อว่าสร้างขึ้นเพื่อบรรจุอัฐิธาตุของบุคคลสำคัญ

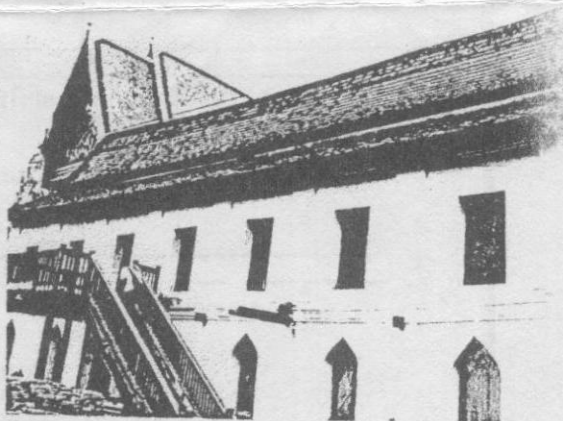

นอกเขตพุทธาวาส

ภาพจิตรกรรมฝาผนังในศาลาที่สมเด็จพระพุทธโฆษาจารย์ ตะวันตก หรือเขตสังฆาวาส ซึ่งเขียนขึ้นในสมัยอยุธยาตอนปลาย

อาคารซึ่งเรียกกันว่า ศาลา

พระพุทธโฆษาจารย์ เป็นอาคาร 2 ชั้น ฐานอาคารมีลักษณะโค้ง ลำบาก อันเป็นศิลปะที่นิยมกันในสมัยอยุธยาตอนปลาย ชั้นบนเป็นผนังที่เชื่อว่าเขียนขึ้นในสมัยอยุธยาตอนปลาย เป็นภาพเล่าเรื่องสมเด็จพระพุทธโฆษาจารย์ไปนมัสการพระพุทธบาทที่ลึงกาฬทวีป ปัจจุบันภาพจิตรกรรมอยู่ในสภาพเลอะเลือน อาคารนี้ได้รับการลอกแบบไปสร้างเป็นส่วนขยายผ้าไหมที่มีชื่อเสียงของ จิม ทอมป์สัน ที่กรุงเทพฯ

ศาลาที่สมเด็จพระ

แผนที่ทางไปวัดพุทไธศวรรย์

